

ธนธร จงศิริวิฑูรย์ (2555). การค้นหาการตกแต่งตัวเลขในงบการเงินด้วยแบบจำลอง Beneish ปี 1999
กรณีศึกษา: บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ: คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.

การศึกษาในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาสัญญาณเตือนภัย และเพื่อทดสอบความสามารถ
ในการเตือนภัยล่วงหน้าต่อการตกแต่งงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
โดยใช้เทคนิคแบบจำลองของ Beneish ปี 1999 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ บริษัทจดทะเบียน
ในตลาดหลักทรัพย์ ที่คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กล่าวโทษกระทำผิดเกี่ยวกับการ
ตกแต่งงบการเงิน ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2546 ถึงปีพ.ศ. 2554 จำนวน 6 บริษัท และบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ในกลุ่ม
อุตสาหกรรมเดียวกัน จำนวน 81 บริษัท แต่ไม่รวมถึงบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ในกลุ่มฟื้นฟูกิจการ และ
บริษัทจดทะเบียนที่ไม่มีรอบปีบัญชี ณ วันที่ 31 ธันวาคม โดยเก็บรวบรวมข้อมูลงบการเงินปี พ.ศ. 2546
ถึง พ.ศ. 2554 โดยนำกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน และดัชนีตามแบบจำลองของ
Beneish ปี 1999 โดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่ามัธยฐาน

จากการศึกษา พบว่า ลักษณะทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนที่มีการตกแต่งงบการเงินนั้น
ในภาพรวมเป็นไปตามแบบจำลองสัญญาณเตือนภัยที่นำมาทดสอบ โดยมีลักษณะทางการเงินดังนี้
กิจการมีขนาดเล็ก ขาดสภาพคล่อง และโครงสร้างเงินทุนน้อย กล่าวคือ กิจการมีขนาดของสินทรัพย์รวม
ยอดขาย มูลค่าตลาด อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน และ
อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม น้อยกว่าบริษัทอื่นในอุตสาหกรรมเดียวกัน มีความสามารถในการ
ทำกำไรน้อย แต่มีอัตราการเติบโตที่มากกว่าบริษัทอื่นในกลุ่มอุตสาหกรรมเดียวกัน

ส่วนดัชนีสัญญาณเตือนภัยที่สามารถเตือนภัยล่วงหน้าต่อการตกแต่งงบการเงินได้มีจำนวน 4
ดัชนี คือ ดัชนีลูกหนี้ต่อยอดขาย ดัชนีอัตรากำไรขั้นต้น ดัชนีคุณภาพสินทรัพย์ และดัชนีอัตราการเติบโต
ของยอดขาย มีเพียงดัชนีเดียวเท่านั้นที่ไม่สามารถเป็นสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าต่อการตกแต่ง
งบการเงินได้ คือ อัตราส่วนรายการคงค้างรวมต่อสินทรัพย์รวม

Thanathon Chongsirithitsak. (1012). Detection of Creative Accounting in Financial Statements by the Beneish model, 1999: The Case Study of The listed Companies in The Stock Exchange of Thailand. Bangkok: Business Administration Faculty North Bangkok University.

The objectives of this study were to detection and test efficiency the creative Accounting in Financial Statements by the Beneish model, 1999, of listed Companies in The Stock exchange of Thailand. The sample groups used in this study are the six listed companies which SEC, Securities and Exchange Commission, Thailand incriminate to transgress of Creative Accounting in Financial Statements as at 31 December 2003 to 2011 respectively, and eighty and one listed companies in the same industry with the former company, not include the firms which are in a rehabilitation group and also the business without financial statement as at 31 December 2003 to 2011. The samples are analyzed the financial ratio and the indexes of model by using average value.

The results of the study showed that the financial characteristic of the creative accounting enterprise is consistent with the model. The financial characteristics are smaller in terms total asset, Liquidity and Leverage than their counterparts. Videlicet, smaller size, sales, market value, Working Capital to Total Asset, Current Ratio and Total Debt to Total Assets than their counterparts. Moreover, they are also less profitable and more levered. On the other hand, the sales growth is larger than the firms which are not Creative Accounting in Financial Statements.

As for the indexes of model, they are four indexes can indicate the creative Accounting in Financial Statements, days Sales in Receivables Index, Gross Margin Index, Asset Quality Index and Sales Growth Index. There is only one index cannot indicate the creative Accounting in Financial Statements is Accruals to Total Assets.